

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 ani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz-Bernat „la loterie

La Abonament lunar pentru Noembrie st. vechiu invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Cavalerismul maghiar.

(D-a.) Am tot auzit și am tot citit prin jurnale despre *cavalerismul* unguresc, dar ca om de *provință*, nu prea eram în clar, ce va să zică *cavalerism* unguresc, și cel mai cavalier popor, cavalier și eărăși cavalier!

În sfârșit, de când cunosc lumea mare, încep să desleg acest rost al enigmei de *cavalerism*. Câte o scenă din capitală, ori din vre-un oraș mai *cavaleresc* din provincie, contribuie mult la clarificarea acestei noțiuni. Astăzi mă aflu în fericită poziție, de a-i da o definiție mai concretă, mai modernă, după principiile *sociologice-politice*, dacă vreți să mă exprim mai profund.

Să încep deci.

Ești cavalier, dacă ai monoclu, ori barem *zwickeri*, ori ai defect la ochi ori nu; nu ești cavalier, dacă nu umbli în haină croită după cea mai nouă modă, toate cu ajutorul creditului, cel mai de frunte factor al economiei politice moderne; ești cavalier dacă pe obraznicul de creditor îl dai afară când te incomodează și-ți trage la îndoială voea de a-l achita; nu ești cavalier, dacă treci pe lângă o damă frumoasă, fără să o fixezi cel puțin; dacă te respectezi o mai și apostrofezi; ești la teatru, trebuie să scoți în relief grațiile vecinei tale, ori negrațiile ei, dacă ești cavalier; întrii într-o cafea, vezi o mutră mai de provincie, trebuie să-ți așezi nemulțumirea pentru ea, cumva, să-l scoți din sărite pe bietul om, ca să schimbi cu el bilețul de vizită și vre-o împușcătură două; bastonul trebuie să-l prinzi de capătul contrar dacă ești cavalier, nu ordinar, ca lumea toată; ai o afacere undeva, te pui într-o birjă și te perzi prin strade, aruncând priviri cavaleresti în dreapta și în stânga, ca-și-când ai duce în buzunar cu tine rezolvarea tuturor problemelor mari ce preocupă omenirea; se oprește birja, cu un ton răgușit spui birjarului, să vină

măne, acasă, după parale, doar n-o să te desfaci la haine pe stradă, de dragul unui birjar; din întâmplare ești universitar, dai câte-odată pe la prelegeri, nu te împoartă blasonurile profesorului, cel mult dacă insistă să vorbească fi spui, să descrie pe nevăstă-sa, lucru mai important pentru un cavalier; observi un domn, ducând o cocoană tină, frumoasă, la braț, treci din adins pe lângă cocoană și o faci atență la vre-un jurnal în care ai să-ți ceri *rendez-vous*; dacă bărbatul are obrăznicia să se indigneze, mergi aspru la el, te recomanzi, îi dai și îi ceri adresa, îl provoci și-l tai eventual, ori te taie, e indiferent, în fine ți-ai salvat onoarea de cavalier etc. etc.

Eată, în câteva trăsături notele caracteristice ale unui *cavalier* de capitală! Eu n-aș fi ajuns poate să-mi formez o părere clară despre faptul ce va să zică *cavalerism unguresc*, dacă nu aș fi citit cazul din seara trecută, întâmplat în capitală. Merg spre casă, după cină, un actor cu nevastă-sa. Patru *universitari* îl ajung, și unul dintre ei îi apostrofează nevasta, cu un epitet de stradă.

Bărbatul zice nevastei sale, să rămână mai îndrăgăst, să scape de obrăzniciei aceia. Auzi acolo, ofensă!

Universitarii imediat se recomandă apoi, fiind indignați prea la culme, se pun pe actor și-l bat de-l stilesc; îl scot tipetele nevastei sale, publicul și poliția. A doua zi e și provocat de juristul *cavalier*: *Berzeviciu Jenő*!

Și acum, îmi sboară sufletul spre acele regiuni frumoase, unde *cavalerismul* nu e cunoscut, unde ideile de onoare nu sunt așa dezvoltate, unde poți avea nevastă frumoasă fără să fii silit a fi dușman, unde pacea dintre creditori și debitori domnește neturburată, unde nu sunt cunoscute apostrofările și poți trăi fără monoclu...

Ce păcat, că nu dispun de talentul lui Horaț, să cânt frumuseța și liniștea vieții dela țeară... Într-una însă întrec pe Horaț: cunosc deja secretul *cavalerismului* unguresc...

SPORT?

Budapesta, Noembrie.

E îndeobște cunoscut, că zările maghiare de câte-ori tratează chestii ce ne privesc pe noi, le prezintă în o lumină, care numai favorabilă nu ne este.

Ziaristica maghiară în chipul acesta, în loc de a contribui la o bună înțelegere oarecare, încurcă din ce în ce mai mult relațiile și de altcund destul de încurcate.

Dar în ultima analiză n'am așteptat și nici nu ne va lăsa D-zeu să așteptăm dela ziaristica maghiară o apreciere favorabilă.

Ne-am dat cu insultele, ce zilnic ni-se aduc în coloanele foilor ungurești, și mai ales, ne-am dat cu insultele de când elementul jidan începe a fi atât de răspândit în presa maghiară.

Și de aceea, nici nu mai luăm în serios toate ce se scriu la adresa noastră, nici nu ne sfărâmăm capul pentru nu știu ce insulte lipsite de basă reală.

Dar — ne doare (subliniez cuvântul) și ne mănănește de câte-ori în coloanele ziarelor maghiare se publică vreo veste detragătoare nouă din vr'un condei românesc.

Dela străini, cari nu ne cunosc aspirațiunile, cari nu ne știu durerile și miseriile nici nu ne putem aștepta la ceva bunăvoință, — dar dela oameni luminați, ești din sinul nostru, așteptăm (dacă nu mai mult) cel puțin să nu ne compromită în fața străinilor.

Și articolii, ce dl. Dr. Iosif Siegescu îi publică în „B. Hirap”, sunt de natură a ne cauza mahnire și durere.

Sunt câteva săptămâni de când am citit al treilea articol, ce dl. Dr. Siegescu îl publică în „B. H.”

În articolii acestia, numitul domn espune, cu un fel de superioritate, gradul infim de cultură în care se află poporul nostru din Bănă, precum și o parte din clerul nostru. Espune amănunțit superstițiunea, ce are rădăcini în lipsa de cultură a poporului, precum și abuzul clerului în cult.

Când am citit articolii acestia, primul gând ce mi-a fost: oare ce l-a putut îndemna pe dl din chestie să scrie articolii acestia?

D-sa, după cât știm, e băiat sărac, ridicat din popor, crescut cu prescură și stipendii românești — de aceea nu putem presupune chiar reavoință.

A voit d-sa să ridice prin aceasta poporul din starea de decadență, în care se află? Avem doar gazete românești; dacă d-sa scrie din dragoste de neam, trateze chestiile aceste în mediul nostru, căci ale noastre sunt durerile și de si-

gur străinii nu se vor îngrijii de sănătatea lor.

Sau scrie d-sa din plăcere, din *și ori*, ca să facă distracție publicului unguresc cu *proștia* Românilor?

Nu răspund la întrebările aceste deocamdată.

Singurul lucru ce îl fac, e, că îl rog pe dl din chestie să ne cruțe de a ne mai prezenta în fața publicului unguresc în o lumină atât de nefavorabilă.

Dacă d-sa e în serviciu unguresc (deși crescut de Români), nu-i vom cere să ne *apere* în fața străinilor.

Îi vom cere însă să ne *cruțe*, și dacă toamai are gust de scris în gazete ungurești, să-și aleagă alte teme, — ear' pe noi să ne lase în pace.

Dacă însă are de gând să continue, poftescă — noi ne vom trage consecințele. Tau.

Enunțiațiunile lui Salisbury.

Întotdeauna s'a dat însemnătate deosebită discursurilor bărbărilor de stat englezi, cu deosebire cărilor privesc raporturile Angliei cu celelalte state și caracterizează situația politică internațională.

Un astfel de discurs politic a ținut Sâmbătă, în 9 l. c. lordul Salisbury la banchetul, ce a urmat după instalarea lordmajorului de Londra.

Enunțiațiunile ce le-a făcut în discursul său Salisbury, sunt viu comentate în presa engleză și străină, cu atât mai mult, că acum e vorba de Anglia în situațiunea față de Buri și față de celelalte puteri europene în chestia chineză.

Eată ce a zis Salisbury:

„Cu sfârșitul acestui an bogat în fapte glorioase ne întrebăm, cum stăm în fața lumii, mai cu seamă din punctul de vedere al prestigiului de mare putere? Despre curajul nostru e de prisos să grăesc. Nimenea nu ni-l a tras la îndoială nici-când și am și dovedit că-l avem. Dar în războiul actual am arătat un lucru, care ni-se contesta din partea lumii.

Transportarea a 200-300 mii de oameni în o depărtare de 6000 miluri este o uriașă muncă și meritul, că o a s'evirșit, este al ministerului de război. Unul dintre cele mai mari succese, la cari am ajuns anul trecut, este acela, că am arătat lumii, că *colonile* sunt im-

preunate cu patria-mamă prin cel mai cordial simț de afinitate. Acesta este un rezultat de o valoare uriașă. De aci înainte, atât noi, cât și străinătatea va aprecia altfel, ca până acum, valoarea legăturilor noastre coloniale.

O mare bucurie ne-a causat anul trecut prietenia intimă ce s'a dezvoltat între noi și Statele-Unite din America. Așa cred, că chestia, ce a triumfat acolo la alegerile din zilele aceste, e chestia de onoare a *civilizației* și a *comercului*. Eu cred, că în aceste principii residă isvorul ori-cărei prosperări și ori-cărui progres.

Ce privește China, nu pot vorbi deplin liber, de oare-ce aparținem unei grupe de aliați, cari lucră solidar în chestia. Cred, că cu toții cunoaștem concertul european și avem în privința aceasta experiență.

Concertul european are mai multe însușiri caracteristice. Una este, că voește să susțină pacea între puterile europene. O altă însușire e, că rezolvarea ori-cărei chestii pendente se silește a o amâna cât se poate de mult. Nu vreau să fac critică, nici să profesez nimic, dar amintesc de o convenție dintre noi și Germania, fiindcă aceasta e lucru public de ea.

În ea nu este nici o escentricitate sau ceva lucru deosebit, de oare-ce în ea se da expresiune voinței și sentimentelor celor mai multe state aliate, ear' de altă parte stabilește două puncte, anume, că voește a susține integritatea Chinei și politica deschisă. Dacă aceste două puncte se vor ține, în acest caz chestia chineză nu are să ne inspire îngrijiri. Mai trebuie apoi să pregătim calea, ca China să ajungă de nou la un guvernament regulat și la starea normală, în loc de a năsi, ca să vătămăm integritatea ei și să vrem a o cârmui cu armate. Aceasta ar fi o idee greșită și e lucru prețios, declararea alor două puteri, că nu le este aceasta scopul.

Salisbury și-a încheiat apoi astfel vorbirea:

„Ultimul lui Krüger și atitudinea veduie împărătesse chineze față de ambasadorul nostru, au fost niște împrejurări, cari nu s'au potrivit cu speranțele exprimate la conferința dela Haga. Dacă și au guvernele intenții pacifice, acțiunea lor este espusă pericolului, ca să fie conturbată prin fapte selbăite și pătimăse. Nu avem garanțe, că vre-un guvern nu va preda mijloacele sale de putere claselor mai puțin luminate. De aceea trebuie să fim la pândă. Trebuie să ne îngrijim de mijloace de apărare, ca să nu dăm de pericolul, că pacea se se stăie fără de veste. Trebuie să avem garanții, că din afară nu vom fi păgubiți.”

FOIȚA „TRIBUNEI”

POVESTE.

Dorina!.. Dorina!..

De ce rătăcești singură prin largul grădinii? Ce dor te stăpânește, ce gânduri îți frământă mintea, ce durere ți-a vestejit veselia de altă-dată? De ce tresari la fiiții paserilor, ori la bizăitul gîzelor? — Mărgăritare prinse în vraja razelor de soare par lacrimile ce-ți mijesc prin genele tale negre, lungi, tremurătoare...

Crainicii dăduse veste în lume că împăratul are să-și mărite fata. Pusderie de feciori alergase din toată lumea. Ziua era frumoasă, Dumnezeu a lăsat-o înadins așa pentru a face sărbătoarea mai mândră. Erau timpurile de aur. Fata trebuia să-și aleagă mirele...

Cine n'auzise de frumoasa Dorina? Crali venise să-și încerce norocul. Bucurie mare era printre oaspeți și natura întreaga ridea de bucurie...

În mijlocul gloatei vesele, a chiotelor și a voci bune, Dorina înota cu o arătare frumoasă.

Era îmbrăcată în alb, straiu țesut din lumină, prin zarea căruia-i tremura sinul tînr. Păru-i negru, undulos, se lăsa în valuri pe umeri, curgea din creștet ca o binecuvîntare cerească. Din cadrul negru al buclelor i-se ivia fruntea senină, ca și gândurile ei neînecate.

Mesele puse cap la cap, se întindeau într-un colan nesfîrșit, umbrat de o

perdea de aluni. În jur, paseri multe împlineau bucuria cu cântecele lor.

Oaspeții sînt veseli. Feciorii privesc îndoialnic la fată.

A cui o fi partea?...

Frumoasă, de îndrăgeala lumea uitându-te la dînsa. — Și vinul curgea spumos, ducînd pe pufu chinul și uritul.

Barba albă a împăratului, luată în adiereea ușoară a vîntului, se juca pe fața fetei.

Ionel, băiatul poveștilor, turna prin păhare. El are chicia buclată, bălaie, lăsată pe spate și strînsă la mijloc cu un fir de păr de aur. Ochii lui ademenesc; rideau ângerii în gura-i amăgitoare; poveștile spun că era copil din flori...

Între meseni era haz: Statu-Palmă se dădea de-a tumba pe pașiștea verde, se învâlea în barbă de părea un ghem mare de călți.

Din zarea albastră a cerului se auziau tipete sfâșietoare: Smeii făceau rotogoale mari prin aer, scăpărînd de dor să fure pe Dorina. El! he! he!... de mult umblă el și pună mîna pe dînsa. Cine n'ar fi dorit s'o aibă!

În mijlocul grădinii era un pîr de argint. În el își avea cuibarul pajura cea cu douăsprezece capete, păzitoarea curții. Abia se vedea dintr-un cub mare făcut tot din găteje de aur. Numai ea venia de hac smelilor. La dînsa se uitau cu toții; ea era nădejdea scăpării.

Un smeu amestecat în ceață se lasă încet... taie o dungă neagră pe sus, pe deasupra mesei, stă apoi în loc, învîrtindu-se greoiu. — Tîntea fata, când de cînd se se năpustească asupra ei.

Mesenii se ridicase îngroziiți. Dorina ridea. Pajura întinse aripile ei

mari ca două umbre. Când a dat smeuul cu ochii de dînsa și-a pierdut cumpătul. Era să se prăbusească de spaimă; noroc de soră-sa Mezna care s'a coborît de i-a dat mîna de ajutor, făcîndu-l nevăzut pe după o coamă de nor.

Soarele dădea să se scufunde în zare. Se oprește o clipă tînjitor, tremurînd într-un ochiu de foc. Cătă odată drept în fața Dorinei. Îl cuprinsese părărea de rău că se desparte de lume. Ca ultima salutare își varsă odată potopul lui de raze asupra pămîntului și apoi se nămolosește într-o înourare înproșcînd de din dos săgetări de lumină.

Palatul împărătesc e în dîr. De acolo se lasă prăvălătece valea. În fața palatului sînt doi meri de aur. Din dreptul lor curge în jos așa ca două perdele, șiruri de copaci cu totul de aur.

Era hotărît, că pe acel care-l va pîli fata c'un măr, acela se-i fie dat de mire. Flăcăii erau cu toții în șir. Lîngă copacul din stînga stătea Dorina. Alături, Ionel ținea în poala sumanelului merele cele de aur.

Împrejurimea tremura de farmecul unui cântec. Glasuri misterioase vrăjeau auzul. Necunoscutul umplea cuprinsul de versuri ne mai auzite.

Feciorii au început a se perînda. Dorina zîmbea ca de farmecul unui vis neînteles. Pentru fiecare avea o privire măgulitoare. Se întoarce să-lee un măr. Ionel caută la dînsa cu dragoste. Nepomenit de frumoasă i-se părea crăiasa lui. Fata rămîne înmărmurată sub privirea ochilor lui mari și

albaștri, ispititori sub genele acelea lungi și galbene. Uitase de măr. Se mira și ea, bătîndu-se într-una cu gândul... ea crescut împreună și nici-odată nu i-s'a părut așa de frumos băiatul.

Firișorul de aur ce-i lega chicia plesnise, și acum pletele-i fluturau în neregulă, acoperindu-i umerii. Pripită cum era, ducea mîna dreaptă în cozile-i lungi, de băteau călcăiele, și scoate un fir de păr. Tremura de o simțire nouă; un gând străin îi munea creierii. Se înalță în vîrfurile degetelor și aplecîndu-se spre creștetul lui Ionel, trece firul de păr de-i îmbrățișă chicia, legându-o frumos.

Ionel se înroșise cum e jăratecul. Nu îndrăznea să ridice căutătura din pămînt. Rămăsese împetrit sub povara chinuitoarei lui simțiri. Sufletul îi era plin de dragoste. Îl ardea suflarea ei caldă. Dădea să se zdrobească de greutatea privirilor ei pătimăse. Face un pas înapoi, îngîndînd abia de rușine:

— Au trecut toți...

Trezită din copleșirea pornirilor ei nemăsurate, ridică grabnic ochii înspre oer. Se perîndase cu toții, și acum stăteau posomorîți de ceea parte.

Ionel îngrijat îngîna într-una înduioșitor:

— Au trecut toți...

Ex-l privește alintat pe sub gene și murmură dulce:

— A mai rămas unul...

Cuprînsă în spasmul unui ris hotîtor, că fuga înspre palat. — Din prag mai întoarce odată fața înapoi, asvirînd mărul lui Ionel.

— Și încă cel mai de rivnit...

Soarele stropia pămîntul cu săgetări de raze. Nici un șgomot, nici o adiere. Grădina amuțise.

Îngropată în iarbă sub pîrul de argint, repusă de obidă și așteptare, Dorina sta abătută, purtîndu-și privirile dornice prin împrejurimile arse de lumină. Aripile pajurii adormite se mișcau domol de amîndouă părțile copacului, acoperind fecioara sub înlînărilor rîcoroase ale ierbi.

Băietanul cel bălan, cu chicia buclată, lăsată pe spate și îmbrățișată c'un fir de păr, a fost gonit din palat și s'a pierdut în lume, nebun și singur.

Dorina, fata durerii, de cum pălește a ziua și pîn' ce întunerecul se împăneste pe văi, stă, îngîndurată, sub pîrul de argint. Iarba, învîlăuită de tremurarea domoală a aripilor pajurii, o înmormăntează sub rîcoroase înlînări.

Așteaptă...

Ochii i-au început a se stinge, pîrui și-a pierdut îngănarea apelor.

Nu mai pașii ei obosiți mai înviorază liniștea castelului părăsit.

Bătrânii i-au murit de scîrbă și de ani.

Dorina!.. Dorina!..

De ce rătăcești singură prin largul grădinii? Ce dor te stăpânește, ce gânduri îți frământă mintea, ce durere ți-a vestejit veselia de altă-dată? De ce tresari la fiiții paserilor, ori la bizăitul gîzelor? — Mărgăritare prinse în vraja razelor de soare, par lacrimile ce-ți mijesc prin genele tale negre, lungi, tremurătoare...

Ioan Adam.

Scrisori din Macedonia.

Toleranță dăunătoare.

Bitolia, 25 Octombrie v.

Un ce caracteristic Românilor macedoneni este, că ei se espatriază mult și lesne. Dorința de un câștig mai mare, dorința de a-și crea o poziție materială mai sigură, îi face să se ducă departe, departe, peste nouă țări și nouă mări, cum zice Românul. Popor, care multă vreme a dus o viață nomadă, popor care veacuri întregi a colindat cu numeroasele sale turme de la Balcani și munții Sârbiei până jos de tot în Grecia, Românii de aici sunt o repulsiune înăscută pentru ocupații sedentare. În specie pentru cultivarea pământului. Agricultură — după convingerile lor — este o ocupație înjositoare, care umilește și espune la toate insultele stăpânitorilor pe cei ce o eșerciază. De aceea rari sunt agricultorii printre Românii macedoneni. Negoțul și ear' negoțul. Eată ocupația favorită a lor. Pe de altă parte, nemulțumindu-se cu un profit modest, ei întreprind călătorii departe, se aventurează în țări străine. Și așa găsești din ei pe toată întinderea suprafeței pământului. Îndeosebi abundă în statele limitrofe și vecine. Sunt mulți în Sârbia, Bulgaria, Egipt, Austria etc. Deasemenea în număr impunător îi găsim în România, unde comunitatea de origine și limbă și ideea că România este o țară bogată și mănoasă îi atrage mai mult.

În prezenta scrisoare mă voi ocupa de acestea din urmă. Putem afirma fără nici o teamă de a greși, că nu e în toată Țeara românească orăz ori orășel cât de puțin însemnat, care să nu aibă printre locuitorii sei un număr mai mult ori mai puțin mare de Români macedoneni. Printre centrele mari, cum e bunăoară Bucureștiul, ei formează o colonie numeroasă. Dacă i-am clasa după felul ocupațiilor lor, am găsi că majoritatea sunt cărmăcari și antreprenori de cafele. După aceasta o bună parte sunt negustori. Economi din fire, apreciază valoarea banului și nemolipsii de flagelul alcoolismului, foarte mulți din ei au isbutit să realizeze averi însemnate și se ajungă la funcțiuni înalte. Așa, nu puțin din miniștri, cari de-a lungul anilor au guvernat România, au o origine macedoneană.

Însă, dacă compatrioții nostri ajung — bine înțeles prin munca și hărnicia lor — oameni cu dare de mână și cu influență, dacă unii din ei au adus servicii reale statului român, în schimb ei sunt cu desăvîrșire perduți pentru patria lor, pentru Macedonia și pentru locuitorii ei români. Afară de excepții rare și ferice, marea majoritate a Macedonenilor pricopsiți în România nu poartă nici cel mai mic interes soartei Românilor de aci. La noi e luptă mare, luptă înverșunată și nemiloasă. Grecii se sforțază în toate chipurile să ne anihileze, să ne înmormenteze ca națiune. Noi ne apărăm, luptăm prin toate mijloacele posibile să nu ni-se răpească cele mai sfinte drepturi ale noastre, să nu lășăm să se sîrvească dispariția neamului nostru. Isbuti-vom ori ba, aceasta e altă chestiune. Este de datoria fiecăruia să lupte neîncetat pentru ceea ce crede că e al său și că nu trebuie să i-se dea vrămașului. Un mare rol ar avea în această luptă Românii macedoneni pricopsiți în România. Ei posedă averi însemnate și ar pute să sacrifice o parte și pentru regenerarea națională a celorlalți conaționali, amenințați cu pierirea. Ei ar pute să dea un sprigun eficient mișcării noastre, ar pute să contribuie în mare măsură la succesul final al cauzei macedonene. Procedând așa, își fac și o datorie față de neamul lor și în același timp dau dovezi evidente de oameni animați de sentimente înalte și nobile.

Dar' câtă durere sufletească nu ne cuprinde, când constatăm că realitatea e cu totul alta, de cum ar fi fost de dorit să fie! Câtă sfâșiere de inimă nu simțim, când sîntem nevoiți să recunoaștem tristul adevăr, că Macedonenii stabiliți și îmbogățiți în România, că Macedonenii primiți în această țară cu brațele deschise, ocrotiți și favorizați pe toate căile, nu numai că nu susțin mișcarea națională de aci, ci cu totul dimpotrivă, tocmai ei sînt aceia, cari alături cu vrămașii nostri luptă și sacrifică pentru reușita operei dușmane.

E trist, e aproape de necrezut, decât din nenorocire așa este. Refusă mințea omenească să conceapă, cum ar fi cu puțință ca oameni, cari de cu mici au trăit printre Români, s'au hrănit cu pâine românească, au făcut avere, grație ospitalității frățești ce li-s'a acordat și cu toate acestea se răsplătească prin ingratitudea cea mai neagră tot binele făcut, toate favorurile acordate. Dacă nu din datorie și convingere, dar' cel puțin din recunoștință pentru neamul, care i-a scos din noroi și din miserie, ei ar fi trebuit să nu fraternizeze și să facă cauză comună cu cei ce urmăresc pierirea noastră.

Ciudat fenomen! Românii macedoneni stabiliți în Sârbia și în Bulgaria — bunăoară — sînt conștienți de naționalitatea lor, sacrifică pentru școale și bisericele românești din patria lor. Macedonenii stabiliți în România, în ma-

loritatea lor, bine înțeles, nu numai că nu încurajează prin nimica cauza noastră națională, ci ei trimit sume însemnate pentru propagarea propagandei grecești, vrămașă noastră, și ei din banii lor clădesc școale și biserice grecești. Cât timp stau în România, nevoia îi silește să se dea de Români. În țări în Macedonia ei se prefac, că nici nu știu românește și n'au destule cuvinte pentru a calomnia și a ponegri neamul și limba românească. În România întâmpină numai simpatii sincere, guvernul le face tot soiul de înlesniri, camerele le acordă generos împământări și drept răsplăți ei procură vrămașilor arme pentru a lovi în noi. Ar fi timpul ca astfel de vipere, încălzite la sîn, să fie puse în imposibilitate de a-și vîrșa veninul lor. Ar fi timpul ca camerele să nu mai încetățenească fără nici o cercetare serioasă pe cei, cari se dau de bună Români, pe când în realitate sînt cei mai periculoși vrămași. În Sârbia și Bulgaria Românii macedoneni sînt impuși la un soi de bir pentru întreținerea școalelor și propagandei sîrbești ori bulgărești din Turcia. Autoritățile române, lăsând la o parte toleranța dăunătoare de până acum, ar face un act de patriotism, dacă interesându-se de aproape și descoperind pe acei monștri ai naturii, ar lua în contra lor măsurile dictate de simțul conservării naționale. Are și toleranța o margine. Nu e bine ca la adăpostul ei să crească buruienile otrăvitoare.

Marcu Ionescu.

„Asociațiunea”.

Adunarea generală a despărțimentului „Orăștie” a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.”

Orăștie, 11 Noembrie.

Chemarea despărțimentelor este de-a intra în sinul poporului nostru intențiunile binefăcătoare și mărețe, ce urmărește „Asociațiunea”. Această misiune o și pot îndeplini despărțimentele, de oare-ce ele stau în nemilcitate atîngere cu masa poporului. Conștiința de aceasta despărțimentul „Orăștie” ca în trecut așa și în anul curent „și-a îndeplinit datoria sa, ținînd adunarea sa generală în comuna mărginașă Romoșel cu un succes multumitor, atît pentru cei din centrul despărțimentului, cît mai ales pentru poporul din Romoșel. Acestea premise îmi iau voie a vîde scrie pe scurt decursul acestei adunări generale.

Primirea.

La marginea hotarului Romoșelului un banderiu de 13 voinici călări cu frunză verde pe pâlărie așteaptă sosirea comitetului cercual. După o scurtă bineventare din partea unui voinic, dl director al despărțimentului P. O. D. Vas. Domșa, protopresbiter gr.-or., le mulțumește pentru frumoasa primire, ear' călăreții formînd un fel de avangardă, se postează înaintea trăsurilor și astfel înaintăm spre comuna Romoșel, unde descălecăm la școala gr.-or. împodobită ca de sărbătoare. După o mică pauză ne îndreptăm către biserica gr.-or., unde se celebrează.

Parastasul.

Spațioasă și frumoasă biserica era tixită de popor și inteligență, din care remarcăm pe P. O. D. Vas. Domșa, protopop gr.-or.; I. Mihaie, mare proprietar; Dr. R. Dobo, medic; L. Bercian, S. Corvin sen., N. Opincar, A. Corvin, of. de bancă; C. Popescu, teol. abs. și inv. gr.-or.; V. Olariu, cand. de adv., toți din Orăștie; apoi V. Basarab, paroch gr.-or.; G. Dubleş, notar; I. Văidean, paroch gr.-cat. din Romos; Mihaile cu soția, proprietar din Vinerea; I. Botean, paroch gr.-or. cu fiica din Binjint; I. Tilicea, teol. abs. și inv. gr.-or. în Pîșchint; N. Voinea, inv. gr.-orient. în Vaideiu; apoi din loc O. D. Roman, paroch gr.-or.; I. Sodor paroch gr.-or.; Truca, notar; Ad. Basarab și Avr. Dubleş, învățători gr.-or.; Ștefănescu, proprietar ș. a.

Parastasul pentru membrii răposați din acest desp. a fost celebrat de P. O. D. Vas. Domșa și parochul local Roman, ear' răspunsurile funebreale au fost ăscutate din partea dlor învățători. După parastas imediat se începe

Sedința.

Directorul despărțimentului deschide sedința prin o frumoasă vorbire, în care spune problema măreță ce și-a înscris-o „Asociațiunea” pe steagul ei, adică luminarea și cultivarea poporului român, și invită pe acest popor adunat azi în număr așa frumos, a se înrola sub acest steag. Poporul din Romoșel prin rostul dlui Avr. Dubleş, inv., din parte „și mulțumește comitetului cercual și oaspeților pentru onoarea făcută comunei lor și le esolamă un „Bine ați venit”. Trecîndu-se la ordinea zilei, se ia — ca de obicei — raportul gen. la cunoștință și se dă comitetului absolutului. Din raportul cassarului s'au relevat împrejurarea, că acest desp. care se compune din 73 comune cu circa 52.000 suflete române, numără abia 6 membri

fundatori, 5 membri pe viață și 54 membri ordinari! Până-ce comisiunea pentru înscrierea de membri noi adună parale, sîntem plăcut întreținuți prin o

Disertațiune.

Di Ad. Basarab, ales capelan în Romos ne cetește disertațiunea sa „Despre credințele deșerte”. Fiind scrisă într'un limbaj de toți înțeles, a produs mai ales prin exemple înșirate un bun efect în popor. Cu însuflețiri urări de „să trăiască” a fost remunerat dl disertant. S'au împărțit apoi prin popor 3 broșuri, anume „Foite alese”, „Să îmbrățișăm meseriile” și „După comasare, dintre cari mai ales ultima a avut o deosebită trecere!

Terminându-se încassarea taxelor de membri, raportorul comisiunii constată rezultatul neașteptat, că s'au încassat frumoasa sumă de 436 coroane 72 bani, și anume dela comuna politică Romoșel 200 coroane ca membru pe viață, apoi taxe de câte 10 coroane dela mai mulți membri ordinari, ear' restul ca contribuiri dela poporul adunat. Într'adevăr frumoasă jertfă pe altarul culturii române.

Trecîndu-se la ordinea zilei, prin aclamațiune se alege ca delegați la adunarea generală a „Asociațiunii” d-nii V. Domșa, prot. și I. Mihaie, mare proprietar. În privința locului unde se să țină adunarea generală proximă, dl G. Dubleş, notar, invită la Romos, la casa dăcu nu se va oferi altă comună. S'au făcut apoi și două

Propuneri.

Di L. Bercian propune, ca spesele pentru acoperirea bibliotecii ambulante care se va înființa să se acopere din contribuțiile sub 10 coroane, adică din taxele dela membrii ajutatori.

În legătură cu aceasta propune dl I. Mihaie, ca din escedentul, care va mai rămîne din suma prelinimată pentru bibliotecă ambulantă să se creeze premii pentru fetele femeiești, cari se vor espune totdeauna cu ocașiunea adunării generale din partea femellor din comuna respectivă. Amîndu-se aceste propuneri s'au primit. Eshaurindu-se programul, dl director al despărțimentului închide sedința prin frumoase cuvinte, în cari arată rezultatele dobîndite atît de măgulitoare pentru poporul conștiință de sine, harnic și așa cruțător din Romoșel.

După sedință a urmat ca de obicei și un

Banchet

simplu românesc, însă bun și gustos după muncă serioasă.

Apoi banchete fără toaste sînt cam rare, deci urmînd cu scumpătate obiceiul bun străvechiu, s'au ridicat nici mai mult nici mai puțin decît 12 toaste, și anume intrînd în specificare voui amintî, că P. O. Domn Vas. Domșa, directorul despărțimentului a toastat pentru comitetul central din Sibiu, Dr. R. Dobo pentru „Asociațiune”, Mihaie pentru directorul despărțimentului, părintele local Roman pentru oaspeți, părintele V. Basarab pentru sexul frumos, părintele Văidean pentru comitetul despărțimentului, dl Vas. Domșa pentru preoți și învățători, dl L. Bercian pentru buna înțelegere ce domnește în această comună și mulțumește pentru buna primire, părintele Botean pentru advocați și ceilalți cărturari ai poporului nostru etc. etc.

Astfel în bună dispoziție am petrecut până a inserat, când toți ne-am despărțit la ale noastre, ducînd cu noi mîngăiere, că unde poporul are în fruntea sa conducători harnici și conștiință de chemarea lor, cum cu bucurie am constatat, că este în Romoșel, acolo și cultura română își va pute face intrarea mai ușor, mai cu efect și nu vom fi siliți a înregistra fiascuri ca la — Po-placa.

Un învățător.

Convocare.

Despărțimentul „Molaca” aparținător Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din archidieceza de Alba-Iulia și Făgăraș în sensul §-ului 21 din statute își va ține adunarea de toamnă la 24 Noembrie st. n. a. c. 10 ore a. m., în școala gr.-cat. din Fildul-de-mijloc.

La această adunare sînt invitați cu toată stîma membrii ordinari și ajutatori, on. domni preoți, precum și toți binevoitorii și spriginitorii învățămîntului poporal, pe lângă următorul:

PROGRAM.

Sedința I.

1. Participare în corpore la serviciul divin.
2. „Rîul Dunărea”, prelegere practică din geografie de Georgiu Lungu, învățător în Fildul-de-mijloc.
3. Deschiderea adunării.
4. Constatarea membrilor prezenți și legitimarea celor absenți.
5. Alegerea oficialilor despărțimentului.
6. Alegerea unui membru în comitetul central.

7. Încassarea taxelor și înscrierea membrilor noi.

8. Esmiterea alor două comisuni pentru censurarea raportului cassarului și bibliotecarului.

9. Raportul cassarului și bibliotecarului.

10. Rezolvarea chestiunii cu privire la taxele restante.

11. „Chemarea învățătorului”, disertațiune de Dionisiu Lucașiu, învățător în Hodiș.

Sedința II.

12. Raportul comisiunilor de sub punctul 8.

13. Criticarea disertațiunii și prelegerii practice.

14. Satorirea locului pentru proxima adunare.

15. Designarea disertantului și propunătorului.

16. Eventuale propuneri.

17. Închiderea adunării.

Molaca, în 1 Noembrie 1900.

Ioachim Lucașiu, Ioan Mango, președinte. notarul desp.

Cronica zilei.

Sibiu, 13 Nov. n. 1900

Memento. 17 Noembrie: Ad. de toamnă a Reuniunii învățătorilor români gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, despărțimentul Alba-Iulia, în școala rom. din Galda-superoară. — Petrecerea tinerimii române din Hunedoara în sala hotelului dlui Mihaie Rimbaș.

20 Noembrie: Terminul pentru înaintarea rugărilor la stipendiu de 200 cor. ce este a se da unui student de gimnasiu sau reale din partea „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.”

Hirotoniri. Înalt P. S. Dl archiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, a hirotonit Duminecă, în 29 Octombrie v. a. c. întru presbiter pe clericalul absolut Nicolae Chiriac, ales paroch în comuna Almaș-Seliște (tractul Iliei), ear' pe clericalul cu pregătire extraordinară Ioachim Triff, întru ipo-diacon.

Concert filantropic. Reuniunea pentru ajutorarea de Crăciun a copilor săraci, fără deosebire de confesiune, va aranja, după-cum am mai anunțat deja, Duminecă, în 18 l. c. n. concertul seu anual, în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus”, cu concursul muzicii regim. de inf. nr. 2, a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, reuniunile de cîntări „Typographia” și „Eintacht” și reuniunea „Arbeiterbildungsverein” etc. La bogatul program al concertului, „Reuniunea sodalilor români” ia parte cu două cîntări: „Rîmă sănătoasă” și „Mîndruliță de demult”, coruri mixte de G. Dima. După concert urmează joc. Începutul la 7 ore seara. Prețurile de intrare, seara la cassă: Loge rangul I. 5 cor. Loge parter 4 cor. De persoană 1 cor. Bilete se capătă înainte cu prețul de 80 bani, la cassarul Reuniunii M. Daniel, Piața-mare; Librăria archidiecezană, strada Măcelarilor 45; W. Wazek, comerciant, strada Oanei, și A. Schimmler, strada Gusterii 64. Prețul jocului (pentru domni) este 1 cor. și se solvește numai seara la cassă. Oferte benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice. — P. T. Domni, binevoitori la Reuniunii, cari din eroare nu vor fi primit invitații, sînt rugați a se considera pe această cale de invitați, a spriginii acest concert, avînd în vedere frumosul scop ce-l are Reuniunea.

Se clatină liberalismul... Așa spun semnele vremii și vestile din Bihor. Suprema comandă din „centru” a dat ordin și gloata din cercul Beiușului a candidat la deputație pe Gajari Odön, pe cel mai vestit — duelgîu unguresc. Se vede că Gajari e chemat să apere și să finalizeze chestiile mari și gingașe, cu sabia și pistolul.

Lenea lui Mark Twain. Celebru humorist american Mark Twain, care de cînd a fost și în Europa, — după-cum și el afirmă e cel mai leșom din lume. Ca dovadă e și faptul următor: Înainte de ziua alegerilor din Statele-Unite un reporter al ziarului „New-York-World” a mers la el să-l roage ca să meargă la adunarea aceea, unde e candidat Bryan și să scrie un mic raport. Honorarul imbiat era de 500 dolari (peste 2000 coroane).

— E frumos ofert, — a zis Twain, — dar' nu pot să-l primesc, din simplul motiv că azi n'am nici o poftă de lucru.

— Doar' pentru d-ta nu e lucru un mic raport, — a răspuns gazetarul.

— Nu e mare lucru, nu, dar' vezi mi-e cam somn și s'leneș grozav. Las' să-mi dorm somnul — doar' în Europa și așa n'am putut dormi destul.

Drumul lui Krüger. Din Dsibuti se telegrafează că vaporul pe care se află Krüger a intrat în Port-Said. Krüger debarcă la Marsilia.

Mulțumită publică. În numele comitetului parochial din Ciuciu vin a aduce cea mai mare mulțumită următoarele doamne cari au binevoit a face dăruiri pentru biserica: Doamna notează Roza Ionescu a dăruit 2 icoane în preț de 32 coroane, vîduva doamnă Emilia Puticiu din Hălmgau pe analogul din mijlocul bisericii a dăruit un mîsar în preț de 6 cor., doamna Kovács Nina din Hălmgau a făcut dăruire cu un mîsar pentru analogul evangheliei în preț de 12 cor., ear' domnișoarele Sabina Turucu și Roza Turucu tot din Hălmgau au dăruit un mîsar mare și lucrat frumos pentru pistol și o perdea pentru dverii în preț de 20 cor. Primească on. doamne și domnișoare pentru aceste dăruiri frumoase cea mai mare mulțumită. Ciuciu, la 27 Octombrie 1900. Cu deosebită stimă: Nicolae Balta, preot.

Se caută un practicant, eventual un scriitor, Român de naștere, pentru notariatul comunei Seliște. Pentru informațiuni se se adreseze doritorii de a ocupa acest post dlui notar Nicolae Henfu în Seliște.

Cas de moarte. Azi dimineață la orele 8 a răposat vîduva Eva Doza născută Șerban, soție de păpucar în Sibiu.

Pentru „masa studenților dela gimnasiul român gr.-or. din Brad” au dăruit spre mîngăierea sufletului lor, onorabila doamnă: Sabina Preda n. Andreica și on. domn Dr. Basiliu Preda, adv. în Cămpeni, ca vecinică coroană pentru pomenirea eternă a memoriei mult iubitei și regretatei mame resp. soacre „Carolina Andreica n. Palade” suma de 100 cor., una sută coroane. În numele elevilor săraci, cari vor beneficia de fructele acestui capital, primească marinimogii și înstrăiații dăruitori condolența simțită și totodată și profundă mulțumită, căci și în casuri de durere nu-și uită de o instituțiune atît de umanitară! Vasile Boneu, profesor.

Adunare reușită. Dela Arad ni-se scriu următoarele: Adunarea ținută la 7 Nov. în Șega-Aradului a ales o comisie literară permanentă, spre a censura lucrările membrilor; a hotărît înactivarea societăților poporale de împrumut și ajutorare, fiecare membru obligându-se a întemeia una în comuna în care se află; a întemeiat o societate de agricultură, pentru care s'au emis coale de subscriere, asemenea coale s'au împărțit pentru a aduna membri la convicțul ce se va înființa pe seama fiilor de inv. Presidul desp. a împărțit fiecărui membru câte un exemplar din frumosul „Protocol al adunării gen.” de astă vară, ear' comunei bisericești au fost recercate să-și cumpere „Almanachul reuniunii Caransebeșene”, pe seama bibliotecii școlare. Bibl. desp. s'a sporit cu 26 opuri. Masa comună s'a luat în un restaurant românesc, unde s'au adus meritate laude dlor prof. Ceantea, Petrovici, preș. Moldovan și dlui Iuliu Groșorean, inv. din Galga. Costul prînzului, vre-o 26 cor., aranjierii l-au dăruit pe seama bibl. desp. Consistorialnicii arădani n'au cercetat adunarea, ear' dl ref. școl. Ciorogariu în loc să meargă în mijlocul inv., a mers la banchetul de instalare al fișpanului, ținut în aceeași zi. Inv. Lugojan din Nădlac și Ștef din Arad deasemenea au lipsit dela adunarea colegilor lor.

Un cas trist și înfiorător a avut loc zilele trecute în baia de granit de pe teritoriu bisericești din Molaca, după-cum ni-se scrie de acolo, și anume: tînerul fecioraș de 11 ani, Gregoriu, fiu al cassarului comunal Simion Bocușiu din Molaca, care împreună cu alți lucrători transportau peatră cu căruțul pe drumul cu șine condus pe deasupra băii, fiindcă căruțul a picat de pe șine a fost aruncat în aer pe stîncă la vale dela o înălțime de 300 metri frîngîndu-i gîtul, capul și picioarele. Sîrmanul când a ajuns la poala stîncii era deja mort. Această tristă întâmplare a umplut de spaimă pe toți lucrătorii din baie și aceasta cu atît mai vitros, căci nenorocitul a fost unicul fiu la părinți.

Din Ciuciu (diecesa Aradului) ni-se scriu următoarele: În 15 Octombrie v. a. c. s'a sfințit biserica de nou edificată din comuna Ciuciu (diecesa Aradului), prin Reverendul Domn protopop tractual Ioan Groza și încă 11 preoți celebranți.

În decursul liturgiei a cîntat un cor bine instruat al dlui Mihaie Vidu, învățător în Hălmgau, căruia se cuvine toată lauda pentru aranjarea corului cu băieții sei de școală. Comuna bisericească a dat un banchet la care au luat parte vre-o 65 persoane, în decursul prînzului s'au ținut toaste, primul toast l-au ținut Reverendul Domn protopop Groza pentru episcopul diecesan, părintele Nicolae Balta a toastat pentru protopresbiterul tractual Groza, ear' învățătorul Ioan Popescu din Hălmgel a vorbit pentru preotul locului Balta. Notarul cercual Ionescu a toastat pentru oaspeții ce ne-au onorat cu venirea lor la actual sfințiri, preotul locului Nicolae Balta a mai vorbit și pentru dl advocat Dr. Ștefan Pop din Arad, care a câștigat prin un proces pe partea bisericești din Ciuciu suma de 6400 coroane, contribuind această sumă foarte mult la edificarea bisericești. N.

LODEN STIRIAN

pentru rind de vestimenta,
mantie,
havelock,
haine de sport,
livree, „pompiers”,
toate din po-
stăvuri de
lână curată

Cele mai moderne și
mai fine calități de **STOFE DE POSTAV**
pentru haine de bărbați.

Cel mai mare deposit
de stofe pentru **PALTOANE DE IARNĂ.**

Camgarne negre și albastre,

[320] 14—26

Cheviot dela cor. 3.— în sus.

→ Mustră liber de spese. ←

Secția de postavuri
a firmei

Kastner & Öhler, Gratz.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu. Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș, elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipera Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țarilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrlul Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărul de trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genetray. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgăș. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Săgețitul. Comedie de Molière. Un exemplar 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născin-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spîc de aur. Culesse de dascălul Ioan F. Lăsar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roseni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Icar Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghilian zoni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina pînă la urmă. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradusă de din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare. Cîntece bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

Din
tainele
vieții.

20 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria
W. Krafft.

A
apărut!

Un învățacel

se primește în prăvălia mea de manufactură, speerie și coloniale. Se recere se știe și limba maghiară și germană. A se adresa la

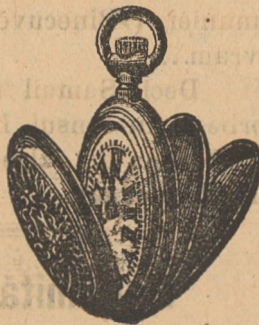
Teodor Doboiu,

comerciant în Seliște (lângă Sibiu).

[379] 1—3

15 obiecte numai fl. 3.05.

Nici-o dată în viață nu vi-se mai dădă ocaziune de a avea pentru numai fl. 3.05 următoarea eselență colecțiune de obiecte:

- 1 ciornic anker-rem. de nickel, iubilar, cu mers punctual, garantat pe 3 ani.
- 1 lanț-panter veritabil de goldin sau de nickel.
- 1 inele de goldin imitație în cel mai modern fașon, cu similitudine.
- 2 butoni de manchetă, aur dublu, guillocheate, cu mecanism.
- 3 butoni de piept (chemisettes). [286] 13—15
- 1 buton patent pentru gulere.
- 1 ac de cravată foarte fin.
- 1 „Futteral” pentru ciornic anker-rem.
- 1 oglindă de buzunar cu etui.
- 2 cercei de argint veritabil, fașonul cel mai nou.

Toate aceste 15 obiecte foarte frumoase, împreună cu ciornicul anker-remontoir costă numai fl. 3.05.

Aceleași 15 obiecte, dar în loc de ciornicul patent-reform-anker cu un ciornic iubilar patent-goldin, care suplinește perfect un ciornic de aur, cu garanție de 3 ani, costă numai fl. 6.10.

Ce nu convine se schimbă bucurios, ori se retrimite banii, prin ce ori-ce risc este exclus.

Anunțuri asemănătoare sînt avertisări. — Se capătă a cassa, ori cu rambursă dela

E. Holzer,

deposit în gros de ciornice și aurării, Furnizor al reuniunii amputaților de stat dela căile ferate ces. reg. austr. etc.,

Cracovia, Stradom 18 (Austria).

Conspete ilustrate gratis și franco.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1901.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

Vînzătorilor li-se dă rabatul cuvenit.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani

Portretul

lui

Dr. Grigori Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin în mărime de 24×32 cm. li trimite francoat pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni.

CALODONT.

Cel mai bun mijloc pentru curățirea dîților,
în tuburi, garantat,

marfă proaspătă în prima și unica prăvălie de specialitate în Ardeal

PARFUMERIA MELTZER,

GUSTAV MELTZER,

str. Cîsnădiei (edificiul comandei de corp), fabrică de săpun, strada Gușteritei,

[185] 4—6

în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,—
în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabatul potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dîșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare»	—1—
Brote Eugen, Tineria vitelor	—24
» Trifoiul	—20
Costan T., Aur, novela	—30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
» Reprivere din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novela orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.